

دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی تهران
مجلس بهداشت و درمان شهرستان زیرکوه

همه ما می خواهیم فرزندان سالم داشته باشیم و به آنها کمک کنیم تا از زندگی حداکثر بهره را برده و شاهد شکوفایی آنها باشیم.

سوانح و حوادث ، از علل اصلی معلولیت و مرگ ، بویژه در کودکان بالای یک سال می باشد. هرساله تعداد زیادی کودک در داخل و خارج خانه دچار حوادثی می شوند که عمدتاً نیازمند دریافت خدمات پزشکی می باشند. خوشبختانه کارکنان بهداشتی ، مراقبین کودک و بویژه والدین هریک به نوعی می توانند نقش کلیدی در محافظت از کودکان داشته باشند و آموزش و حساس سازی، اثر تعیین کننده ای در مراقبت و مسئولیت پذیری آنان دارد. لذا در نظر داریم با مطرح نمودن نمونه هایی واقعی از مرگ کودکان شهرستان در اثر حوادث قابل پیشگیری ، والدین را به رعایت نکات ایمنی و محافظت از کودک دلبندشان تشویق نموده تا شاید کمتر جمله ی ” ای کاش...“ را از زبان خانواده های مصدومین و داغ دیده بشنویم.

در گذشته **آسیب** را نتیجه ی یک تصادف می دانستند و برای

شانس و اقبال و قضا و قدر نقش پررنگی قائل بودند، در حالیکه

امروزه می دانیم اکثر آسیب ها **قابل پیشگیری** هستند.

نام و سن کودک: علی، ۱ ماهه

محل فوت: منزل

پس از تحمل ۹ ماه مشکلات و سختی های دوران بارداری ، علی نوزاد سالم و سرحال به جمع خانواده ی ۴ نفری اضافه شد . تا ۱ ماهگی هیچ مشکل یا بیماری خاصی نداشته و روند رشدش به خوبی تحت کنترل بوده است . در فصل زمستان نوزاد دچار سرما خوردگی می شود و بعلت سرفه و تب او را به بیمارستان می برند، پس از ویزیت توسط پزشک چون حال عمومی نوزاد وخیم نبوده دارو تجویز می شود و ضمن ارائه ی آموزش های لازم به خانواده و تاکید بر مصرف مرتب دارو ، نوزاد ترخیص می شود. شب هنگام چون نوزاد سرفه داشته مادر به او چند دود تریاک می دهد تا به خیال خودش راحت تر بخوابد غافل از اینکه این کار اشتباه جان نوزاد معصومش را به خطر می اندازد. سحرگاه که مادر جهت شیردهی نوزاد بیدار می شود متوجه می شود که طفلش در اثر مسمومیت ناشی از مواد مخدر ، فوت شده و دیگر راهی برای جبران وجود ندارد.

اقدامات پیشگیرانه:

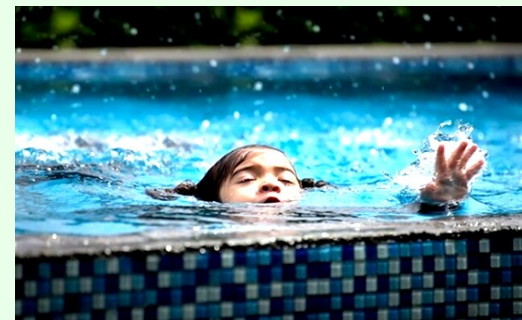
- ۱) عدم استفاده از مواد مخدر و تریاک در درمان کودکان (مصرف مواد مخدر در حد بسیار کم نیز می تواند باعث مسمومیت و مرگ در نوزادان و کودکان شود).
- ۲) کامل کردن دوره ی درمان با دارو های تجویز شده توسط پزشک و اجتناب از خود درمانی بویژه درمورد کودکان
- ۳) توجه والدین به توصیه های نیروهای بهداشتی و درمانی در امر مراقبت و نگهداری از نوزاد

نام و سن کودک: زهرا، ۳ ساله علت فوت: غرق شدگی محل فوت: حوض انبار

در همسایگی خانه ی زهرا منزلی در حال ساخت و خالی از سکنه ، که هنوز دیوار کشی نشده بود ، وجود داشت که به دلیل کمبود آب در روستا جهت ذخیره سازی آب ، در وسط حیاط حوض انباری ایجاد کرده بودند. دختر بچه ی ۳ساله زمانی که مادر مشغول پخت نان بوده از خانه خارج و به سبب کنجکاوی وارد حیاط کناری می شود ، حوض انبار وسط حیاط که پر آب هم بوده نظر کودک را جلب کرده و کودک بی گناه داخل حوض انبار می افتد ، مادر بعد از تمام شدن کار متوجه نبود کودک شده ولی چون فکرش را نمی کرده که ممکن است حوض انبار حیاط کناری قاتل کودکش باشد ، پیدا کردن کودک طول کشیده و پس از یافتن جسدکودک روی آب ، انجام احیاء توسط نیرو های اورژانس هم فایده ای نداشته و کودک فوت می کند.

اقدامات پیشگیرانه:

- (۱) سرپوش داشتن حوض انبار ها
- (۲) داشتن درب ورودی منازل علی الخصوص خانه های خالی از سکنه جهت پیشگیری ازسوانح و حوادث احتمالی و همچنین بروز آسیب های اجتماعی
- (۳) آشنایی والدین با احیاء پایه قلبی ریوی و کمکهای اولیه

نام و سن کودک: یسنا ، ۲ ساله علت فوت: کم آبی ناشی از اسهال و استفراغ

محل فوت: در مسیر انتقال به بیمارستان

یسنا دختر بچه ی ۲ ساله که سابقه هیچ گونه بیماری و مشکل خاصی نداشته است ، در اواخر بهار بعلتی نامشخص دچار استفراغ می شود . والدین کودک را به بیمارستان می برند ، چون استفراغ کودک ادامه داشته و علت آن در آزمایشات مشخص نشده ، پزشک جهت پیشگیری از کم آبی و برای تحت نظر بودن دستور بستری می دهد ، ولی والدین حاضر به بستری کودک نمی شوند . پس از آموزش علائم خطر به والدین ، کودک با رضایت شخصی ترخیص می شود ولی بعد از ظهر آن روز علیرغم مصرف دارو ، استفراغ کودک کنترل نشده و اسهال نیز به مشکلش افزوده می شود اما والدین در مراجعه مجدد به بیمارستان سهل انگاری می کنند . تا اینکه صبح روز بعد کودک خردسال به علت کم آبی شدید به حالت بیهوشی و کما رفته که در آن زمان والدین با دیدن وضعیت کودک او را به بیمارستان می برند که متأسفانه کم آبی شدید امان کودک رو بریده و کودک درب بیمارستان فوت می کند .

اقدامات پیشگیرانه:

- (۱) توجه والدین به علائم خطر آموزش داده شده توسط نیروهای بهداشت و درمان و انتقال فوری کودک در صورت بدتر شدن حال کودک به مراکز بهداشتی درمانی
- (۲) تماس یا مراجعه به خانه بهداشت به عنوان اولین و در دسترس ترین سطح ارائه خدمات بهداشتی
- (۳) اعتماد والدین به کادر درمان و پرهیز از ترخیص کودک با رضایت شخصی
- (۴) تماس با اورژانس ۱۱۵ جهت تسریع در روند انتقال کودک به بیمارستان

